

obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, powinno ono uwzględnić również przepisy art. 8 ust. 3 tej dyrektywy?

7. Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że przegląd w rozumieniu tego przepisu obejmuje również badanie nowego zastosowania środków ochrony roślin znajdujących się już na rynku, w toku którego ocenia się, czy występuje niedopuszczalne ryzyko dla użytkownika/pracownika, zdrowia ludzkiego lub środowiska w związku z tymczasowym środkiem w rozumieniu art. 16aa Bmw [Bestrijding-smiddelenwet 1962]?
8. Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on wyłącznie przepisy dotyczące dostarczania danych przed przeglądem, czy też w ten sposób, że zawarte w nim wymogi są również istotne w odniesieniu do sposobu, w jaki przegląd powinien zostać zorganizowany i przeprowadzony?

(¹) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1).

(²) Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt

(Sprawa C-140/05)

(2005/C 143/32)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 25 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt.

Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy postanowienia zawarte w aktach dotyczących warunków przystąpienia Republiki Słowenii do Unii Europejskiej, ZAŁĄCZNIK XIII — Lista na podstawie art. 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia, pkt 6 Podatki, podpunkt 2 (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 23.9.2003, L 236), zgodnie z którymi bez uszczerbku dla art. 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania i po poinformowaniu Komisji Państwa Członkowskie, tak długo jak obowiązuje wspomniane uregulowanie wyjątkowe, mogą „utrzymać” w odniesieniu do papierosów przywożonych na ich terytorium ze Słowenii bez opłacania dodatkowych podatków akcyzowych takie same ograniczenia ilościowe jak w odniesieniu do papierosów, które wwożone są z krajów trzecich, należy interpretować w odniesieniu do terminu technicznego „utrzymać” w ten sposób, że te postanowienia traktatowe dopuszczają ograniczenia ilościowe, które w Państwie Członkowskim do momentu przystąpienia Republiki Słowenii obowiązywały między innymi w odniesieniu do Republiki Słowenii jako kraju trzeciego?

2) W przypadku gdyby jednak Trybunał uznał, że przedmiotowych postanowień traktatowych nie należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one ograniczenia ilościowe, które obowiązywały w Państwie Członkowskim do momentu przystąpienia Republiki Słowenii między innymi w odniesieniu do Republiki Słowenii jako kraju trzeciego, stawia się pytanie:

Czy art. 23, 25 i 26 Traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie Państwa Członkowskiego, zgodnie z którym zwolnienie z podatku akcyzowego wyrobów tytoniowych, wwożonych w osobistym bagażu podróżujących, którzy mają swoje zwykłe miejsce zamieszkania na obszarze podatkowym tego Państwa Członkowskiego i którzy wjeżdżają przez granicę lądową lub granicę na wodach śródlądowych bezpośrednio na obszar podatkowy tego Państwa Członkowskiego, ograniczone jest do 25 sztuk papierosów przy wjeździe z określonych innych Państw Członkowskich, nie jest sprzeczne z zasadami swobodnego przepływu towarów, jeżeli tego rodzaju ograniczenie ilościowe istnieje wyłącznie w odniesieniu do obszaru wolnocłowego tylko jednego kraju trzeciego (Szwajcarii), a jednocześnie dozwolone jest wwożenie do tego Państwa Członkowskiego ze wszystkich innych krajów trzecich 200 sztuk papierosów objętych zwolnieniem z podatku akcyzowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Luleå tingsrätt z dnia 21 marca 2005 r., w sprawie Prokurator przeciwko Percy'emu Mickelssonowi i Joakimowi Roosowi

(Sprawa C-142/05)

(2005/C 143/33)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 24 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Luleå tingsrätt (Szwecja) z dnia 21 marca 2005 r., w sprawie Prokurator przeciwko Percy'emu Mickelssonowi i Joakimowi Roosowi

Luleå tingsrätt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) a) Czy art. 28-30 WE stoją na przeszkodzie temu, aby przepisy prawa krajowego zakazywały użytkownika silnikowych jednostek pływających poza publicznymi drogami wodnymi oraz strefami do tego celu wyznaczonymi przez lokalne władze, tak jak to przewiduje szwedzkie rozporządzenie w sprawie prywatnych jednostek pływających?
- b) Czy art. 28-30 WE stoją na przeszkodzie temu, aby Państwo Członkowskie stosowało te przepisy w taki sposób, że zakazuje ono użytkownika silnikowych jednostek pływając również w strefach, w odniesieniu do których lokalne władze nie zdecydowały jeszcze, czy należy tam na takie użytkowanie zezwolić?
- 2) Czy dyrektywa 2003/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. zmieniająca dyrektywę 94/25/WE⁽¹⁾ w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do łodzi rekreacyjnych stoi na przeszkodzie opisanym powyżej przepisom krajowym zakazującym użytkownika silnikowych jednostek pływających?

⁽¹⁾ Dz. U. L 214, str. 18.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-143/05)

(2005/C 143/34)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 29 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Wouterę Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2002/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki⁽¹⁾, lub przynajmniej nie podając ich do wiadomości Komisji, Króle-

stwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- 2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transpozycji dyrektywy do wewnętrznego porządku prawnego upłynął w dniu 23 listopada 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324, str. 53.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-144/05)

(2005/C 143/35)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 30 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Wouterę Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu realizacji dyrektywy 2002/59/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/EWG lub przynajmniej nie podając ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- 2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 5 lutego 2004 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 208 z 5.8.2002, str. 10